

Opravična št.:

U-I-228/10, Up-1219/10

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2011:U.I.228.10

Akt:

Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. X Ips 71/2010 z dne 7. 7. 2010 in sodbo Upravnega sodišča št. I U 349/2009 z dne 27. 10. 2009

Zakon o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06 in 62/10) (ZUS)2. odst. 83. čl.

Izrek:

Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. X Ips 71/2010 z dne 7. 7. 2010 in sodbo Upravnega sodišča št. I U 349/2009 z dne 27. 10. 2009 se ne sprejme. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti drugega odstavka 83. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06 in 62/10) se zavrže.

Evidenčni stavek:

Če pobuda ne vsebuje razlogov neskladnosti izpodbijanih členov predpisa z Ustavo ali z zakonom, jo Ustavno sodišče zavrže. Če očitno ne gre za kršitev človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, ki bi imela hujše posledice za pritožnika, niti ne gre za pomembno ustavnopravno vprašanje, ki bi presevalo pomen konkretne zadeve, Ustavno sodišče ustavne pritožbe ne sprejme v obravnavo.

Geslo:

1.5.51.2.2 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Nesprejem, ker očitno ni kršitve ustavnih pravic.

1.5.51.1.2.2 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku abstraktne presoje - Zavrženje pobude - Nepopolna vloga.

1.4.51.1 - Ustavno sodstvo - Postopek - Procesne predpostavke (v vseh postopkih razen v postopku ustavne pritožbe) - Popolnost vloge.

Pravna podlaga:

Člen 25.3, 55.b.2, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Dokument v PDF obliki:**

 [U-I-228-10, Up-1219-10.pdf](#)

Polno besedilo:

U-I-228/10-8

Up-1219/10-8

28. 9. 2011

S K L E P

Ustavno sodišče je v postopkih za preizkus pobude in ustavne pritožbe Matije Kavčiča, Medvode, ki ga zastopa Renata Godnjov Špik, odvetnica v Trziču, na seji 28. septembra 2011

sklenilo:

1. Ustavna pritožba zoper sklep Vrhovnega sodišča št. X Ips 71/2010 z dne 7. 7. 2010 in sodbo Upravnega sodišča št. I U 349/2009 z dne 27. 10. 2009 se ne sprejme.

2. Pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti drugega odstavka 83. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06 in 62/10) se zavrže.

Obrazložitev

1. Pritožniku oziroma pobudniku sta bili leta 1959 podržavljeni zemljišči na podlagi Zakona o nacionalizaciji najemnih zgradb in gradbenih zemljišč (Uradni list FLRJ, št. 52/58 - ZNNZ). Pritožnik je na zemljiščih obdržal pravico uporabe, dokler ni občina leta 1988 podržavljeni zemljišči z odločbo prevzela v uporabo in zanje plačala odškodnino. Upravna enota Ljubljana je zato pritožnikov zahtevkov za denacionalizacijo teh zemljišč zavrnila, ker odvzem zemljišč iz posesti ni bil izvršen prisilno, saj je sam pritožnik od občine zahteval prevzem zemljišč in plačilo odškodnine. Ministrstvo za okolje in prostor je potrdilo odločbo upravnega organa prve stopnje. Upravno sodišče je z izpodbijano sodbo zavrnilo pritožnikovo tožbo v upravnem sporu in pritrdilo stališču upravnih organov. Vrhovno sodišče je z izpodbijanim sklepom zavrglo pritožnikovo revizijo zoper izpodbijano sodbo, ker pritožnik ni izkazal nobenega izmed pogojev za dovoljenost revizije.

2. Pritožnik zatrjuje kršitev več ustavnih pravic. V ustavni pritožbi zoper izpodbijano sodbo podrobneje utemeljuje predvsem kršitev drugega odstavka 14. člena in 22. člena Ustave. Navaja, da ni nobenega razumnega razloga, zakaj bi se odločba upravnega organa, s katero je bilo nacionalizirano zemljišče izročeno občini in zanj plačana odškodnina, enačila s pritožnikovim prostovoljnim razpolaganjem s pravico uporabe tega zemljišča. Meni, da je taka razlaga Upravnega sodišča očitno napačna. V ustavni pritožbi zoper izpodbijani sklep navaja, da mu je Vrhovno sodišče z zavrnjenjem revizije neupravičeno odklonilo sodno varstvo in kršilo enakost pred zakonom.

3. Pobudnik v pobudi za začetek postopka za oceno ustavnosti drugega odstavka 83. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) navaja, da naj bi Vrhovno sodišče razloge za dovoljenost revizije razlagalo očitno napačno in v nasprotju z drugim odstavkom 14. člena in 23. členom Ustave. Za neenako obravnavanje denacionalizacijskega zahtevka v obliki odškodnine in v obliki vračila v naravi naj ne bi bilo razumnega razloga, saj se lastninska pravica na (ne)premičninah vselej lahko izrazi v denarni vrednosti. Kljub temu imajo pritožniki, ki v denacionalizacijskem postopku uveljavljajo odškodnino nad 20.000 EUR, pravico do revizije. Nasprotno pritožniki, ki v denacionalizacijskem postopku uveljavljajo vračilo nepremičnine v vrednosti nad 20.000 EUR v naravi, nimajo pravice do revizije. Zato je takim pritožnikom kršena tudi pravica do zasebne lastnine. Nadalje pobudnik navaja, da denacionalizacija pomeni izgubo ustavno zagotovljenega lastninskega upravičenja, ne pa pričakovanje morebitne pridobitve premoženja. Če torej Vrhovno sodišče revizije v primerih

denacionalizacije ne bi dovolilo po vrednostnem kriteriju iz 1. točke drugega odstavka 83. člena ZUS-1, bi jo moralo pri premoženjskopравnih zahtevkih dovoliti zaradi nastanka zelo hudih posledic iz 3. točke drugega odstavka 83. člena ZUS-1.

4. Ustavno sodišče ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo, ker niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 55.b člena Zakona o Ustavnem sodišču, Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo – v nadaljevanju ZUstS (1. točka izreka).

5. ZUstS določa v drugem odstavku 24.b člena, kaj mora vsebovati pobuda za začetek postopka za oceno ustavnosti zakona ali drugega predpisa. Med drugimi zahtevami je izrecno določeno, da mora pobuda vsebovati razloge neskladnosti izpodbijanih členov predpisa z Ustavo ali zakonom (drugi odstavek 24.b člena v zvezi s prvo in tretjo alinejo prvega odstavka 24.b člena ZUstS). Pobudnik mora torej jasno navesti, v čem je protiustavnost izpodbijane zakonske norme oziroma protiustavnost ali nezakonitost podzakonskega predpisa. V pobudi očitane protiustavnosti ni mogoče utemeljiti zgolj s trditvijo, da je zakonska določba protiustavna, če se razlaga na način, kot jo je razlagalo sodišče. Jasno in določno morajo biti navedeni razlogi, iz katerih se zakonski določbi očita protiustavnost. Predvidevanje, da bo Ustavno sodišče morebiti zgolj iz trditev, s katerimi se utemeljuje kršitev človekovih pravic, usmerjenih zoper sodno odločbo, samo ugotavljalo, koliko so lahko takšni očitki upoštevni tudi kot razlogi za protiustavnost zakona, in jih presoјalo v okviru pobude, ki je posebno pravno sredstvo, tej zahtevi ne zadosti.

6. Po tretjem odstavku 25. člena ZUstS Ustavno sodišče pobudo zavrže, če niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 24.b člena ZUstS. Ker pobuda ne izpolnjuje pogojev iz navedenega člena, jo je Ustavno sodišče zavrglo (2. točka izreka).

7. Ustavno sodišče je sprejelo ta sklep na podlagi tretjega odstavka 25. člena in drugega odstavka 55.b člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07 in 54/10) v sestavi: predsednik dr. Ernest Petrič ter sodnice in sodniki dr. Mitja Deisinger, dr. Dunja Jadek Pensa, mag. Marta Klampfer, dr. Etelka Korpič – Horvat, mag. Miroslav Mozetič, Jasna Pogačar, mag. Jadranka Sovdat in Jan Zobec. Soglasno je sprejelo 2. točko izreka, 1. točko izreka pa s osmimi glasovi proti enemu. Proti je glasovala sodnica Jadek Pensa.

dr. Ernest Petrič
Predsednik

Vrsta zadeve:

ocena ustavnosti in zakonitosti predpisov in drugih splošnih aktov
ustavna pritožba

Vrsta akta:

zakon

Vlagatelj:

Matija Kavčič, Medvode

Datum vloge:

15. 10. 2010

Datum odločitve:

28. 9. 2011

Vrsta odločitve:

sklep

Vrsta rešitve:

nesprejem ustavne pritožbe
zavrženje

Objava:

Dokument:

US29587